

בע"א (באר שבע) 73071-01-25 - איה אלאסד נ' עיריית באר שבע

בע"א (באר-שבע) 73071-01-25 - איה אלאסד נ' עיריית באר שבע ע"שלוס באר-שבע

בע"א (באר-שבע) 73071-01-25

איה אלאסד

נגד

עיריית באר שבע ע"י

ב"כ עו"ד הדר דמרי

בית משפט השלוס בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בבאר-שבע

[22.02.2025]

כבוד השופטת אורית קרץ

החלטה

לפני בקשה שהגישה המבקשת להאריך לה את המועד להישפט על הודעת קנס שניתנה לה בגין עבירה שבוצעה לכאורה ביום 16.02.23 של השלכת פסולת במקום ציבורי בניגוד לסעיף 2(א) לחוק העזר לבאר-שבע, איכות הסביבה, התשנ"א-1991 (להלן: חוק העזר).

לטענת המבקשת, היא לא ביצעה את העבירה ולא ידעה אודות הודעת הקנס, עד שהתקבל אצלה עיקול. המשיבה מתנגדת לבקשה.

מתגובת המשיבה ומסמכים שהוגשו עולה כי פקח הבחין במבקשת כאשר היא מנערת את מושב הרכב ומשליכה פסולת במרחב הציבורי מתוך רכב שמספרו *****. הפקח ניגש למבקשת, הסביר לה את מהות העבירה ולאחר שזיהה אותה באמצעות תעודת זהות, נרשמה הודעת קנס אשר נמסרה לידה (צורף דוח אירוע). משלא שולמה הודעת הקנס, המשיבה החלה בפעולות גבייה.

ביום 04.07.24 המבקשת פנתה למשיבה בבקשה לבטל את תוספת ריבית הפיגורים ולהעמיד את הקנס על הסכום המקורי.

המשיבה נעתרה לבקשה, חרף זאת ביום 14.07.24 המבקשת פנתה פעם נוספת בבקשה לעיון חוזר וביטול הודעת הקנס בטענה שלא עברה את העבירה המיוחסת לה. הבקשה נדחתה.

המבקשת הגישה נגד המשיבה תביעה קטנה על סך 37,700 ₪ בגין הודעת הקנס שנרשמה לה, התביעה נמחקה בשל היעדר סמכות עניינית של בית המשפט לדון בתביעה.

התשתית הנורמטיבית

סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: החוק) מסדיר את האפשרויות

העומדות לנקנס להביא לביטולו של הקנס.

בהתאם לסעיף 229(א)(2) לחוק, נקנס רשאי להודיע בכתב בתוך 90 ימים מהמועד שהומצאה לו ההודעה על הטלת הקנס, כי ברצונו להישפט על הקנס. על פי הוראת סעיף 230 לחוק - "בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) בשינויים המחויבים או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו", דהיינו - "אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמונעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה" (סעיף 229 (ה) לחוק). כפי שנפסק לא פעם, בית משפט שנדרש לבקשה להישפט על-ידי מי שלא הודיע על רצונו להישפט, או הודיע על רצונו להישפט, אך הודיע על כך לאחר הזמן שנקבע לכך, צריך לשקול שיקולים דומים לאלה שהוא שוקל בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם. דהיינו, האם יש סיבה מוצדקת לאי הגשת בקשה להישפט במועד וכן האם יגרם עיוות דין אם הדיון בבית-המשפט, לא יתקיים. (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6), 793, להלן: עניין איטליא).

דיון והכרעה

לאחר שקראתי את בקשת המבקשת ואת תגובת המשיבה ולאחר שעיינתי במסמכים שהוגשו, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. מתגובת המשיבה ומהמזכר שצורף לה עולה כי הודעת הקנס נמסרה לידי המבקשת עם רישומה, לאחר שהיא זוהתה ע"י המפקח באמצעות ת"ז ולאחר שהוסברה לה מהות העבירה. סעיף 237(א)(1) לחוק קובע כי מסמך שיש להמציאו לאדם לפי החוק, המצאתו תהיה בין היתר במסירה לידו. המבקשת טענה שלא ידעה על הודעת הקנס, אולם טענתה לא עולה בקנה אחד עם מזכר הפקח, שנרשם בזמן אמת, בעת רישום הודעת הקנס, וכן לא מתיישבת עם העובדה שבפניה הראשונה למשיבה בבקשה לביטול תוספת פיגורים, ביום 4.7.24, המבקשת לא הזכירה אף לא במילה את הטענה שהיא לא קיבלה את הודעת הקנס. מדובר בגרסה מאוחרת בניגוד למסמך בכתב שנכתב בזמן אמת ומשקלה הוא בהתאם. בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע כי התקיים התנאי לפיו הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקשת ומנעו ממנה להגישה במועד. כמו כן, לא הוכח שיגרם עיוות דין אם לא תתקבל הבקשה. המבקשת כופרת כעת בעבירה בטענה שלא השליכה פסולת מרכבה, אולם לנוכח התמונות שהוגשו, המזכר שנרשם בעת שנמסרה למבקשת הודעת הקנס, בו נרשמה הודאת המבקשת בביצוע העבירה והעובדה שבפניה הראשונה היא לא כפרה בביצוע העבירה וביקשה רק להתחשב במצבה הכלכלי ולהפחית את הודעת הקנס לסכום המקור, נחה דעתי כי לא יגרם למבקשת עיוות דין אם תידחה בקשתה. בנסיבות אלו, כאשר המבקשת הגישה את בקשתה בשיהוי ניכר ללא נימוק כלשהו ומשלא התרשמתי כי עלול להיגרם למבקשת עיוות דין מדחיית הבקשה, לא מצאתי להיעתר לבקשה להארכת המועד להישפט והבקשה נדחת. בהסכמתה האדיבה של המשיבה, הודעת הקנס תשולם בסכומה המקורי בצירוף הוצאות הגבייה. המזכירות תודיע החלטתי לצדדים. ניתנה היום, כ"ד שבט תשפ"ה, 22 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.